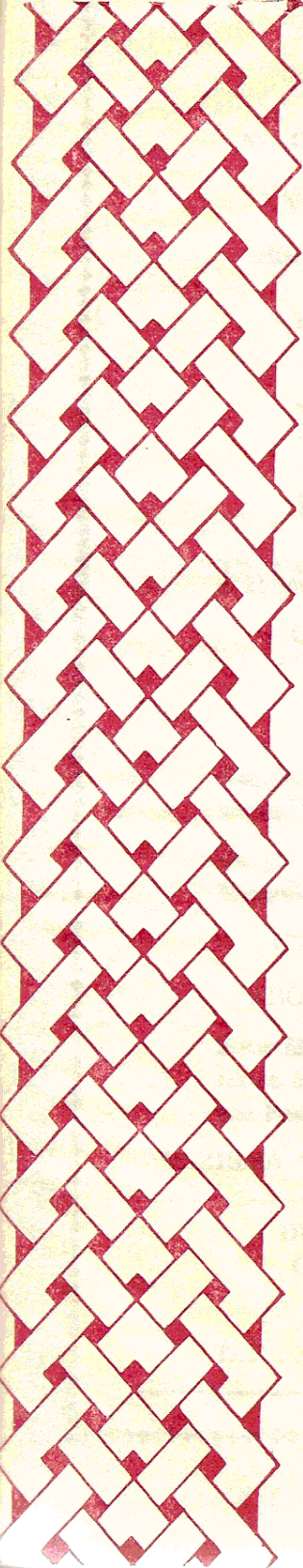

HARRAN

Kültür ve Folklor Dergisi

Haziran
1980
15

Harran

Kültür ve Folklor Dergisi

SAHİBİ

A. Fehmi APAYDIN

MESUL MÜDÜRÜ

Av. Osman Nuri Mızrakçı

YAYIN KURULU

I. HALİL ÇELİK

M. Adil OYMAK

S. Adil GİRAY

M. Emin ERGİN

YAYIN SEKRETERİ

Mustafa K. APAYDIN

HAZİRAN 1980

SAYI : 15

FIATI : 20 TL.

YILLIK ABONE : 200 TL

AYDA BİR ÇIKAR

Dergimizdeki yazı ve resimler kaynak
gösterilerek alınabilir.

Yazışma Adresi : P. K. 44 - USFA

idare Merkezi : Beyaz Sk. Beyaz Psj

Satış merkezi : Harran Kitapevi

DİZGİ VE BASKI :

BİZİM

KARAKOYUN MATBAASI

TELEFON 17 52-URFA

HARRANDAN...

Değerli Okuyucularımız...

Bu sayımızda Urfa'dan Derlenmiş Maniler tamamlandı. Bildiğiniz ve yayınlanmamış maniler varsa bekleriz.

Çok Seveceğinizi umduğumuz URFA TÜRKÜLERİ'ni Müzik öğretmeni Şeref USLUSOY hazırladı yayınlamaya başlıyoruz.

MİRAÇ KANDİLİ nizi tebrik eder mutluluklar dileriz.

Saygılarımızla...

Urfa Şairleri

AHMET AZMİ

Bedri ALPAY

Katipzâde Ebuzer efendinin oğludur. 1888 de Urfa'da doğmuştur. Okuma ve yazmayı şair olan babasından öğrendikten sonra Rızvaniye medresesine girmiş ve fakat tahsilini bitirmeden terk etmiştir. Azmi efendi medreden çıktıktan sonra ölünceye kadar ziraatla meşgul olmuştur. 1914 yılında vefat etmiş ve Bediüzzaman mezarlığında aile kabristanına gömülmüştür. Vefatında varislerine zengin bir kütüphane bırakmış ve zamanla bu kütüphane mahv olmuştur.

ESERLERİ

1 - Mürettep divançe

2 - Seferberlik (bu eser seferberliğin ilanında vazılmış uzun bir destandır.)

Bu iki eseri de kitaplarıyla birlikte zayi olmuştur.

Ahmet Azmi musikişinas, halim selim muttaki bir zat imiş.

ŞİİRLERİNDEN ÖRNEKLER:

Nabi'nin meşhur gazeline yazdığı tahmis

Şafaat madeni sultan-ı cümle embiyadır, bu

Saadet burcunun mahı imam-ı etkıyadır bu

Şefi-i rüz-ı mahşerdir dahi sahip livâdır bu

Sakın terki-i edepten kûy-i mahbub-ı Hüdadır bu

Nazargâhı ilâhidir makam-ı Mustafâdır bu

Adil olmaz dü çeşme ambarı sarây-ı sirette

Muhammeddir gülâb-ı cennet içre cah-ı işrette

Medine şehri sultan-ı medanidir şerafat'te

Habib-i kibriyanın habgâhidir fazilet'te

Tafavvuk kerde-i arş-ı canab-ı kibriyadır bu

Bu yerde defn olan cana resulün zat'ı pâkidir
Zemin-i asumanın mafhar—ı nal-ı serâkidir
Semâvâta tafahhür evleyen bu ravza hâkidir

Felekte mah-ı ney babüssalamın sine çakidir
Bunun kandil ceza matla-ı nuru ziyadır Bu

Bu hâk içre yatan kimdir bil ey gafil
Hazar kıl terk-i tazim eyleme benlikle ey âkıl
Yüzün sür âsitânın hâkine ol devlete nail

Bu hakin pertevinden oldu dicur-ı âdem zâil
Amaden açtı mevcudat-ı çeşmin tütüyâdır Bu

Niceler nâle eyler rüzü şep yalvarır Allâha
Bihakk'ı kabev'ü zemzem bizi ergülkil ol şah'a
Nasip etti hüda Azmi erişti ol şahinşah'a

Miraat-ı edep şartiyle Nabi gir o dergha
Mutaf-ı kudsiyandır cilveğâh-i embiyadır Bu

Bir gazeli

Anladın me'mul-ı dil vaslın keremdir sevdiğim
Sana ikram-ı geda herdem ehemdir sevdiğim

Ol dem imdadıma gel ömrüm müsammemdir helâk
Derdime her dem deva lâlidir emdir sevdiğim

Ah(i) kim şeydâ dile vaslınla kâm aldırmanın
Hasılı avare-dil derd-i elemdir sevdiğim

Aleme rüsva olursan de degil ğam server
Mehv olur ömrüm çi sub dilde viremdir sevdiğim

Her meramın hasil ola, dem ola halin sora
Azmiya çekme elem ehl-i himemdir sevdiğim

Bir gazeli daha

Aldı aklım yine serden taze sevdalar benim
Zülf-ı sünbül bûy-ı giysû yı semensâlar benim

Kays (1) veş bir leylibin mecnunuyum şayesteyim
Deşt-i aşk içte enisim olsa sevdalar benim

Öyle sermestim-ki nik-û bed nedir fark etmezem
Zerrece yoktur gözümde olsa dünyalar benim

Meh cebinün dil ver elden kamet-ı mevzununa
Har-û hes gibi gözümde serv (û) bâlâlar benim

Arzû-yı bûs-ı lâlinle türünc'û gabgâbın
Hane-i gönlüm harap eyler bu ayvalar benim

Vasline can nakdi verdim yine pazar uymadı
Ettiğim bica imiş Azmi temennâlar benim

Bir gazel daha

Seferberdir gönül ey çeşm-i ahü
Gel istersen dayan sen hâre ey dil

Aman ey şane diller lânesinden
Bu tesne dil halk olmakta câna

Bulunmaz gerç-i çokdur dilrübâlar
Deme Azmi benim asrın Ferid'i

Hemen sen saği asan kalasın hû
Edüp yar için ağyare tekâpu

Dağılmasın elin çok zülf-i şebbû
Kerem kıl leblerinden bir içim su

Senin gibi peri peyker melek hû
Senin gibi nice var bin sühangü

URFA ‘YA ÖZGÜ İNANIŞ ve VE SVESELER

Mehmet ÇİNİ

EVLER VE EVLENMELERLE İLGİLİ İNANIŞLAR

1-Aile fertlerinden birisi yolculuğa çıkınca arkasından hemen ev süpürülür z.Başına bir kaza geleceğine inanılır(Bu inanıştan Urfa’da çok sık kullanılan bir Beddua da vardır.Sipirgeden sipirilesn-Sipirgeler seni sipire)

2-Akşam Ezamu Jan sonra eve gelen fakire birşey verilmez. Akşam Ez-ınnıdazı sonra komşuya Legen,teşt (9) kzan sac verilmez.

3-Bebteniz(10) bağına üç defa İhlas süresi okuncip,üç yolun ortasında açdırıa o evin rızkı artar.

4-Bi evin ferdi uzak bir yere gittiği zaman arkasından sokağa bir kova su serpilirse Sağ salim eve döner.

5-Br kız gelin olduğu zaman oğlan evinden birisi kız evinden biraz ekmek,bir kaşık ve anahtar çahrlarKızın rızkı beraber gelsin diye.

6-Dini nikah kıyılırken o aileyi sevmeyen birisinin bir ipi düğümlemesi evlenuieuin aralarında bozulmasına neden olur

7Dini nikah kıyılırken agzı açık olan bıçak makas kapanmaz.

8Erkeğin kadın elbisesi giymesi, kadımuda erkek elbisesini giymesi aralında sogukluga neden olur.

9-Evde herhangi birşey çalınırsa “Lokma Yedirilir” Kimden şüpheleni livorsa o kişiye bir parça ekmegin üzerine kaleinle yazı yazdır. (Herhangi) Ekmek yedirilir.Çalan bu ekmeği zorlukla yutarsa belli olur. (psikolojik bir durumdur)

10-Evlenmiyenlerin”Bahtı kara”behtlerinin açılması için bir küpe kilidinin üzerine küçük çocuklara kırkbir tane Yasini Şerif okutulur, Kilit kapatılır.Cuma günü Namazdan ilk olarak çıkan kişiye açtırılır.

11-Evlenen bir kişi elini bekar arkadaşının basına vurursa o kişide evlonir,

12—Evlerde miras olarak kalan bir yemek tavasının altındaki siyah isten hasta olan çocuk ların alınlarına sürülürse o çocuk iyileşir.

13-Evlerde yapılan ekmek hamurunun içine biraz “Karahavuç’(il)atılırsa bereketli olur. Gece aynaya bakan kız ğurbete gelin gider.

Devamı Sahfe 6 da

14- Geceleyin evler süpürühnez.eviu efradına iftira gelir.

15-GcrJek gecesı gelinin odasındaki elektirikler açık bit akılınca yaşantı!arı aydınlık olur.

16-Gelin eve getiriiirken:dairat gelinin ayağına basarsa damat ,gelin dama-. din ayağına basarsa gelin üst olur.

17Ge1inin düğünlerde başına serpilten paralardan alanl3rın paraları bere- kedi olur•

18-arı yandırmak evi fakırleştıtır.

19-İki bayram arasında evlenenlerin nikhları kıyılın-ıaz.

20-med veya hehti kapalı olan kız veya erkeğın elbisesi ,ceketi”Cutna S!ası’ile birlikte mina-edem aşıya atılır.Eger atılan elbise açılırsa o idşinin behti açılacak.Açılmazsa kapalıdır.

SEMAYİ OLAYLARLA İLGİLİ İNANİŞLAR:

1-Bazı kişilerin ayaklarının sızlaması yağmur veya kar yağacağına işarettir.

2-Fazla dolu yağdığı zaman bir dolu tanesi bıçakla ortadan ikiye yarılrsa hızı kesilir veya diner.

3-Kış mevsiminde yeni yağın kar yenmez.İt karıdır. yiyen it olur.

4-Tavant’mn (7)dibindeki yemeği yiyen kız gelin olduğu zaman yağmur yağır,

5-Nar kabuğundan bir tutam ateşe atılırsa yağmur daha çok yağır.

6-Yağmur yağmadığa mevsimlerde Eyyubiye’de(8)yağınur duasına çıkılır.

7-Yağmur olmadığı zamanlar çocuklar”çömçe gelin’‘yaparak dolaştırırlar. (BkzÇörnçe Gelin-Hrran Cilt :1)

8-Yağmur çok fazla yağdığı zaman hızının kesilmesi için,bir bit tutulur. Karnına iğne batırılırKıbleye karşı asılır.

9-Yeni doğın ay’ını yüzü kible’ye karşı oJusa iyi ve uğurlu sayılır.

10-Yağmur yağmadığı zamanlarda, kırk adet küçük taşa, kırk defa yasin i şerif okunur. Halilürrahman gölüne atılırsa yağmur yağır.

11-Yeni doğın ay görüldüğu zaman ne niyet tutulursa yerine gelir.

12-Yağmur çok şiddetli yağdığı zaman şemsiye açılıp örtülürse yağmur dner.

URFA'DAN DERLENMİŞ MANİLER

M. Emin ERGİN

386

Kımfirem ez beni
Altın taşa süz beni
Mahmudiya altınam
Al gerdana düz beni

387

Kaladan endim yayan
Marhamarn dolı payam
Tahtadan top yaptırdım
Dayan fransız dayan

388

Kara ben
iz birahtım kara ben
Yar elleri pambıhtan
Gözü çifte kara ben

389

Bi ay doğdı beleden
Kindiden öğleden
Hep sen değilmisenkı
Beni bele söleden

390

Bi gelin maya gelin
Benziyor aya gelin
Destiyi bizden doldır
Yorılma çaya gelin

391

Behteniz bağladılar
Cıgerim dağladılar
stemediğim kızı
Başıma bağladılar

392

Derdim açsam dağ yanar
Bülbül öter bağ yanar
Ben senden ayrılalı
Fıtıl işler yağ yanar

393

Marhamamda kara var
Cıgerimde yara var
Ne ben öldüm kurtuldum
Ne derdime çara var

394

Saçımda siyahim var
Bülbül kfmin ahim var
Göz gördü gönül sevdi
Benim ne günahım var

395

Güver bostanım güver
Su gelir bendi döger
Ben bırda keripmiyem
Her gelen beni döger

396

Gül eser
Bülbül öftr gül esr
Bağmançı kurban olım
Yar yatağın güle ser

397

Güller açtı bahardır
Sinem dolı yaradır
Kaşı gözi mehfetti
Başka sevgi heramdır

398

Kımfır aldan olır
Böyürse daldan olır
Ben ayrılık bilerrem
Olursa senden olır

399

Bi ay doğdu kenarsız
Bı deli göyül arsız
Düşmüşem ahu zara
Siz düşmeyin yanarsız

URFA TÜRKÜLERİ

Şeref USLUSOY

Müzik Öğretmeni

Urfa yöresi türküleri diğer yörelere göre çok değişik ve karakteristik bir özellik taşır. Ritm, ezgi, yanıklık, gırtlak nağmesi ve makam yönünden çok zengin bir yapıya sahiptir. Halen bilinen güzel türkülerimizin yanında en az onlar kadar güzel, çok az kişi tarafından bilinen türkülerimizin sayısı da çok fazladır.

Bundan böyle Urfa'mızın sevilen, bilinen ve az bilinen türkülerine bu sayfada sözleriyle yer vereceğiz.

URFA KURTULLIŞ TÜRKÜSÜ

Makam: HİCAZ

Usulü:4/4

Kolumu salladım topar oynadı
Kara daş içinde çete kaydadı
Yaşasın Urfalılar teslim olmadı

Di yeri, yeri yeri kumandanlar yeri
Çetelerin gidiyor dönmüyor geri

Tıfındır hestehana karşıma karşı
Hayın Fransızın bomba atışı
Urfa çetelerinin süngü takışı

Di yeri, yeri yeri, kimandanlar yeri
Çetelerin gidiyo' dönmüyor geri

Hızmalı köprüden atladım geldim
Cebirhanam töküldü topladım geldim
Hayın Fransızı pakladım geldim

Di yeri, yeri yeri, kumandanlar yeri
Çetelerin gidiyor dönmüyor geri

Fransızın başında kırmızı fesler
Atılıyor bombalar gelmiyor sesler
Ruhları çekilmiş kalmış kefesler

Di yeri, yeri yeri, kumandanlar yeri
Çetelerin gidiyor dönmüyor geri

M. Adil OYMAK'tan Şiirler

GÖÇ KERVANI

Beden ruhsuz mu..çatı
Akıl esirdir ruha
Döndürür başsız atı insanlığı güruha
Yüklenmiş yüke yük
Gizlenmişler **külaha**.....
Götürüyor eşsiz büyük
İnsanlığı Allah'a

G AY YA

Sis değil, bir buğu. bir kara duman
Gözümün düştüğü en ak noktada
Durdurur, şaşkırtır geri çevirir
Zamanın bittiği berrak noktada

His değil, bir acı bir derin keder
Ruhumda hayata dönen noktada
Huzursuz, tedirgin ve baştan eder
Acıdan zerrece d inen noktada

KÜNYE

*‘Bende yetim, ben de yetim
Sen öksüz ben de yetim
binmişsen bir aşk atına
yavaş git ben de yetim,,*

Kuş, gece ve ölü
aşka ve hüzne seferber yani ki
Aşkın gergefinde yeniden nakışlanmaktadır.
Benim dedem ki görmedim anlatırlar
Fırat suyunu geçişini baharda
dişleriyle kaldırmış un çuvalını
mavzerine yaslanıp tütün sardığını
düger köyünde genç öldüğünü
yetim koyarak oğullarını
dul bırakarak ardında haremi ayşehanı.

Babaannemin adı
kimsesiz bir isim olarak kalmıştır / eski kayıtlarda
ölümü bir nabız vuruşu kadardı
belirli ve bir tüy gibi hafif ve bir uyku gibi..
babaannem sağlığında
hayatımın özetini elinde tutardı.
Talana, kıtlığa, kırana
alışkındı salgın hastalıklara
karakışa ki babamı kış ortasında
doğurduğunda kundaklayacak
bez, paçavra, çaput bulmanın telaşında
gene de başını dik tutma yarışında onurlu,
çalışkan, kuralcı, imanlı
bir vakur kadın, yarı osmanlı ki şimdi dahi adı
nesli tükenmişler arasında sayılır.

Mehmed Atilla MARAŞ

TAHASSUR

Tatlı ve coşkun bir âlem gördüm
İnleyerek akan şırıltılarında suların
Kimi bitkin kimi baygındı vuslattan
Ney ve raks vecdiyle erenlerin
Fırar edip kendimden perde aralanınca
Çizgi çizgi okunur bana o gizli âlem
Benliğimi BEN'den zerrecikler sarınca
Kaybolur hepsi birden, ah, yine hicran

Sıraç SÜMEN

GAZEL

Sun peya pey sakiya ben cam-ı şarşar isterem
Et beni mestu harab sahbayı her br isterem

Bir mühendis hedmedüp gitti bina-yı hatırım
Yeniden inşasın elbette mimar isterem

Bir tabib-i hazıka var ihtiyacı gönlümün
Zahrndar-ı tir-i aşkım, gayri tımar isterem

Ey saba git yare arzet derd-i bi-payanımı
Hal-ı zarımdan o yr olsun haberdar isterem

Şimdi zevk C sefadan ruhuma kasvet gelir
Ne sürur-u andelip ne seyr-i gülizar isterem

Gayri dil vermem güzeller payımı būs etseler
Ne vefaya ihtiyacım var ne dildâr isterem

NEZİHE

Mahalli Çocuk Oyunları

Mehmet ÇİİNİ

BİRDİRBİR

Urfa mahalli çocuk oyunları içinde en çok sevilen ve zevkle oynan bir oyundur. Zevkli olduğu kadar oldukça yorucu olan bu oyunun genellikle 9-15 yaşları arasındaki çocuklar oynar. Çok hareketlilik, kıvraklık ve çabukluk isteyen bir oyundur. Bu oyunun diğer bir özelliği de çok uzun ve yorucu olmasıdır. Ayrıca “Birdirbir” oyununun kendine özgü kuralları ve her atlayışta söylenen ayrı tekerlemeleri vardır. (Oyunda söylenen bu tekerlemelerin nereden geldiği, niçin söylendiği hakkında bir bilgiye sahip değiliz.)

Oyunu oynayacak oyuncular aralarında birisini “Ebe” seçerler. Ebe olan bu oyuncu yüzü yere paralel gelecek şekilde siner. (Eğilir) Diğer oyuncular da yine aralarında oyunu idare edecek olan başka bir ebe geçerler. idareci olan bu çocuk bütün hareketleri önce kendisi yapar sonra diğer oyuncular aynısını yaparlar. Sıraya dizilen oyuncular oyunu oynamaya başlarlar

“Birdirbir” yerde yatan oyuncun üzerinden adayan ebeyi diğer oyuncular sırayla takip ederler. Atlıyamayan, düşen oyuncu “ölür” kendisi ebe olur Bütün oyuncuların atlayışından sonra ebe “İkidir iki tilkinin....” diyerek yere atlar. Oyuncular takip ederler. Devam eden oyunun üçler bölümünde atlanırken “Üçtür lümbürlüç denilir. Oyunu ilk üç bölümünde sonra biraz daha zor olan diğer bölümlerine geçilir.

Dördüncü atlayışta, ebe “Dörttür kış vurmak” diyerek atlarken yerde yatan çocuğun sırtına kışıyla vurur. Diğer oyuncular da aynı hareketi tekrarlarlar.

“Beş sürmeden geç” denilerek atlayış yapılırken oyuncuların ellerinden başka hiç bir yerleri yerde yatan çocuğa değmemelidir. Ebeye sürülen ölür.

“Altıdır fesler konu” bu atlayışta oyun idare eden ebe eline bir mendil veya bez alış. Yerde yatan çocuğun sırtına bırakarak atlar. Diğer oyuncular da tek tek atarlar, mendili düşüren ölür. Kendisi yere yatar.

Altıncı atlayışta yerdeki çocuğun sırtına konan mendil yedinci atlayışta “Yedidir yerinden kalktı” denilerek ebe oyuncu tarafından kaldırılır. Yine bütün oyuncular tek tek atlarlar. Bu atlayışlardan sonra heyecanla devam eden oyunun sekizinci bölümüne geçilir. Bu bölüm zevkli ve çok yorucudur.

“Sekizim semsek tek ayak” diyerek adayan ebe yere düştükten sonra tek ayak üzerine durur. Diğer oyuncuların atlayışları bittikten sonra ebe tek ayaküstünde sıçrayarak diğer oyuncuları dolaştırmaya başlar. Yerde yatan çocukta bu oyuncuların hareketlerini takip eder. Yere çift ayakla basanları yakalar. Bu oyunda idareci olan ebe diğer oyuncuları yarma için onları mahalle aralarına götürür. Çocuklardan atlatır. Çocukların ayaklarını yere çift basmaları, ebeden izinsiz dinlenmeleri, ayaklarını değiştirmeleri yasaktır. Ancak ebe yorulur dinlenirse diğerler de dinlenebilirler,

“Dokuzum durak” denerek adayan ebe bir yerde durur, Diğer oyuncular da atladıkları yerlerde kıpırdamadan dururlar. Birbirlerine değen, sürtünen çocuk ölür. Kendisi be olur.

Onuncu atlayışta ebe “Onum vurah” diyerek yerde yatan çocuğun sırtına eliyle veya yumruğuyla vurur. Diğer oyuncularda atlarken yerde yatanın sırtına vururlar. Vurmak istemiyen” Bağışladım diyerek vurmadan atlar.

“Onbirim yağlı çörek” diyerek atlayan ebe elindeki herhangi bir şey yerde yatan çocuğun Sırtına koyarak atlar. Diğer bütün oyuncularda ellerindeki eşyaları (Faş, Tahta, Bez..vs) yerdeki çocuğun sırtına düşürmeden bırakarak atlarlar. Çocuğun sırtındaki eşyalardan herhangi birini yere düşüren ölür. Ebe olur

“Onikim fıstık kırmak” bu bölümde oyuncular ellerine iki taş alırlar, Bu taşları birbirlerine vurduktan sora yerde yatan çocuğun üzerinden atlarlar. “Onüçüm ceviz kırmak” diyerek devam eden oyunun bu bölümünde onikinci bölümünde yapılan hareketlerin aynısı yapılır.

Ondördüncü bölümünde oyun başka bir şekle bürünür, Yere bir daire çizilir. “Ondördüm postal teki” denilerek yerde yatan ebenin ebenin üzerinden atlanır, daha sonra oyunculardan biri de ebenin

gözlerini kapatır. Ebenin eline bir postal (Ayakkabı) teki verilir. Diğer oyuncular da belirli bir uzaklığa giderler. Saklanırlar, koşarlar. Ebenin gözü açılır. Elindeki ayakkabı (Postal) tekini ebe çocuklara doğru fırlatır. Kimi vurursa o kişi ebe olur. Ayakkabı tekini fırlattığı zaman Çocuğu vurmada mı o çocuk koşarak yerde çizilen dairenin içine tükürürse onu ebe bir daha vurmaya kalkamaz. Bu şekilde ebe elindeki postalı fırlatmaya devam eder, Bütün oyuncular yerdaki daireye tükürürlerse oyunun diğer bölümlerine geçilir.

“Onbeşim Jandarmalar” denilerek devam eden “Birdirbir’ oyununun bölümünde yerde yatan çocuğun sağına ve soluna paralel iki çizgi çizilir Diğer oyuncular” Onbeşim jandarmalar” diyerek birinci çizgiden diğer çizgi’nin arkasına atlamaya çalışırlar. Çizginin içine düşen ölür, Kendisi yere yatar.

Onaltıncı bölümde yerde eğilen ebenin yan tarafına bir çizgi çizilir. Diğer oyuncular da sırayla “Onaltım balıklama” diyerek yerde yatan çocuğa hızla göğüs vurarak onu çizginin dışına çıkarmaya çalışırlar. Bu bölümde yanlış yapan veya yapamayan oyuncu ölmez.

Birdirbir oyununun ilk onaltı bölümü tamamlandıktan sonra, bu defa yerde yatan ebeyi hırpalamak için “Toplar faslı başlar. Yirmiye kadar devam eden oyuncular atlarken ellerini yumruk ederek hızla yerde yatan çocuğun sırtına vururlar. Vururken de:

“Onyedim Rus topu’

“Onsekizim Alman topu”

“Ondokuzum Fransız topu’

“Yirmim Müslüman topu” (Son atlayışta çok hızlı vurulur.)

denerek çeşitli devlet isimleri söylenir. Yerde yatan çocuğa vurmak mecburi değildir. İstemiyen vurmaz. Sadece atlar, atlarken “Bağışladım” demesi lazımdır,

Böylece sona eren oyuna yeniden başlanır. Ya tekrar eski çocuk yere yatar. Ya kur’a çekilir. Ya da ölen çıkmışsa o kişi yere yatar. Bu oyunun diğer bir kuralı da:

Oyunun neresinde olunursa olunsun kuralları çiğneyen (Atlarken yanlış atlayan, Ebenin dediğini yapmayan, düşen...vb) ölmüş sayılır. Bu oyuncu yere yatar.

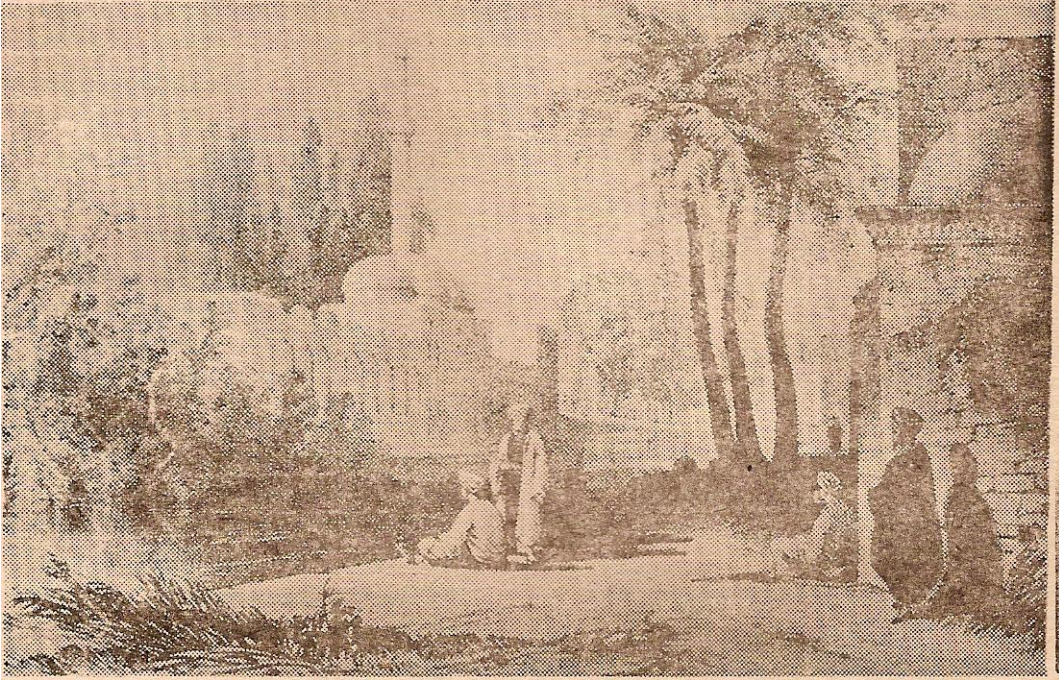
TEBRİK

Hemşehrimiz Doç. Dr. Nasır ÖZDEMİR’in Profesör oluşu bizleri sevindirmiştir.

Kendilerini tebrik eder. Tıp ilminde başarılar diler.

HARRAN
Kültü ve Folklor Dergisi

ESKİ URFA

RIZVANIYE CAMIINDEN BİR GÖRÜNÜŞ

URFA'NIN GENEL GÖRÜNÜŞÜ

Bu iki gravür LIEUT - CHESNEY'in eserinden alınmıştır.
(gravürler 1835 - 1837 yıllarını tesbit etmiştir.)

Urfa Ağzı Sözlüğü

M. Emin ERGİN

LOKLOKI: Bu şekilde giden at tırıs.

LOLAZ: Börülce

LOLO: Dubara, hile (Bak; Teşkele, lec)

LOLO KUŞU: Bir çeşit kuş

“Lolo kuşu evvel ölçer, soyna yudar lohmayı,,

LOPPE: Şişman, göbekli (adam)

LOR: 1- Yağsız peynir 2-Sivilce, kızarıklık

LÜ’BİR: Gülle oyununda bilyenin düştüğü çukur

LÖK: Erkek deve

LÖKYE: Bir çiçek çeşidi

LÜLLİK: Musluk, havuzun su akan olukluğu (Bak. Kenne)

MABAL: Vebal

MABAL ATMAK: And içirmek

MABEN Ara, iki şeyin arası

MADAR Susam yağı çıkarmaya veya buğday döğmeye mahsus atla döndürülen büyük değirmen.

MALTIZ: Yuvarlak seyyar ocak

MANĞIR: Bakır sikke

MARHAMA : Büyük geniş mendil

Kaladan endim atlı
Mahamam dolu datlı
Paşa dellal çağirtmiş
Helal haramdan datlı

Su gelir hıldır hıldır
Marhamam dolu güldür
Oç gündür görmiyeli
Sanırım yeddi yıldır

MARHUTA Çorba (Özellikle mercimek)

MARISTAN: Tımarhane, akıl hastanesi

MASAT: Kordon (Bak Köstek) 2- Bıçak bilemek için kullanılan demir.

MAKAN: Kiler, zahirelik

MASLAH: Mezhaba

MAŞARA Sulanan tarla ve bostanların ayrıldıkları küçük eşit kısımlar.

MAVLAMAK: Kedi (Miyavlamak)

MAYA: Dişi deve

MAYANA: Anason

Dağlar başı mayana
Kül oldım yana yana
Neçe bi yalvarayım
Allah’ tan olmiyana

MAYASIL: Derinin yarılması hastalığı (Basur)

MAYIS: İnek tersi (Bak: Tezek)

MECDİYE Para birimi

MECREFE: Bir çeşit bahçe küreği

MEÇÇİK: Davul tokmağı

MEÇMEÇE : 1- Çok zayıf (insan) 2- Küçük ilaç kaşığı

ME’ENİÇ: Bir çeşit çuval (Genellikle gelin çeyizi doldurulur)

MEHLE : Mahalle

Bı gelen Alimidir
Saliarian kolımdı
Mehlemizi yol etmiş
Bi oğlan delimidir

EHRUK: Gamsız, kedersiz (insan)

MEKET : Divan, kanepa

MEKİR : Şakacı, hoşsohbet, sevimli, afacan

MELESİN: Bir çiçek çeşidi

MELLE: Malla

MELLES: Süzgeçli kepçe

MELHEM Merhem

MELHEFE: Yorğan astar,

MENAKIP Avutucu söz, avutma

MENEGİÇ Yabani fıstık ağacı (meyvesi kavru olarak çerez olarak yenir)

MENGENE: Bulğur çekme makinesi

MENGÜŞE Mentеше

MERAM Azim

ME’REGE: At eğeri

MERTEK: Direk

“Bi mertek kırh ortah,,

METELİK: Para birimi
 MEZEK: Alay, istihza (Bak: Kerç)
 MEZZEKİ SAKIZI: Bir çeşit sakız
 MIĞAL: Ürün
 Irmakda yeşil daşlar
 Mığal vermiş ağaçlar
 O seni ağa babay
 Ne verir ne bağışlar
 MIHMAR: Büyükçe yoğurt kabı.
 MIKKIMI: Daima, devamlı.
 MIKRIZ: Cimri.
 MIH: Çivi
 MIKEYET: Koruma, himaye etme
 MIKIL: Küşkü, manivela
 NIRAZ: Murat
 MIRRA: Acı kahve
 MIZMIZ: Dırılıcı, müşkülpesent
 MITRIP: Çingene, davulcu, müzik aleti çalan.
 MİMBAR: İnce bağırsak, bağırsak dolması
 MITRIP ÜZÜMÜ: Bir üzüm çeşidi
 MİTİL: Yüzü ve astarı olmayan yorgan
 MUSKA: Bastığın (bu kelimeye bakınız) içine dövülmüş iç ceviz ve toz şeker konularak muska şeklinde yapılan kış çerezi.
 MÜDEBBİR: Tutumlu, iktisat eden
 MÜHKEM: Sağlam yapılı
 Bi kapı demir kapı
 Binası mühkem kapı
 Beni yardan ayıran
 Dilene kapı kapı
 MÜKEBBE: İçinde yemek muhafaza edilen büyük sepet.
 MÜZEVİR: Gammaz, söz taşıyan, ihbarcı
 NACAH: Ucu eğiri çekiç, küçük balta
 NACAR: Marangoz
 NAÇAR: Kimsesiz, fakir, biçare (Bak
 Ağlama naçar ağlama
 Gündür geçer ağama
 Bıkapi örten mevlam
 Bi gün açar ağlama
 Bi dalda beş gülüm var
 Naçaram müşküüm var
 Yar beni abdal etti
 Elimde lceşkülüm var

NAHANA: Lahana
 NAHIR: Sabahleyin yayılmağa gidip akşam dönen sığır sürüsü.
 NAHIRÇI: Nahir idare eden adam. Sığırtaç.
 NAĞARA: Davul
 NARIN: Kibar, ince, zarif yapılı
 Narın çalar
 Al geymiş narın çalar
 Bi yanım kurtlar yidi
 Bi yanım karınçalar
 NARPIZ: (Bak: Suyarpızı, yarpız)
 NATIR: Hamama bohça götüren işçi kadın
 NEÇE: nice
 Dağlar başı mayana
 Kül oldum yana yana
 Neçe bi yalvarayım
 Alialı, tan olmiyana
 Urfa'nın yolu dağdır
 Sinem fistihlıh bağdır
 Ben senden vazgeçemem
 Neçeki canım sağdır
 NEÇEK :ince kadın başörtüsü (Bak Yamşah, yazma)
 Kara neçek saçağı
 Çektim pali pıçağı
 Bi sebbeh gel bi ahşam
 Bi de öyle sıccağı
 NEÇIYE: Kaça (Fiat sormada kullanılır)
 NE'ERE: Nara, sayha
 NEHİT: Büyük taş. Avlulara döşenen taş
 NEFSE: Lohusa kadın
 NEKS: Böbrek üzerindeki boğuk, böğür
 NENNI Ninni
 NIRH Narh, rayiç
 NIŞARA : İnce tahta talaşı
 NİKKİL :Gağa (Kuş, tavuk V.s) 2-Bedayaya konmak (arğo)
 NİŞE : Nişasta
 Büyükçe yoğurt kabı Daima, devamlı Cimri

SEYF'ÜL MÜLÜK HİKÂYESİ

(IV)

Tenekeci Mahmut GÖZELGÖZ

Seyf-ül Mülük sevincinden o gece zor sabahladı. Sabah olup kuşluk vakti gelince Devlet Hatun annesi ile birlikte Seyf-ül Mülük'u saraydan alıp Bedi'etül Cemal'le buluşacakları has bahçeye indiler. O selvi ağacının altında Devlet Hattın ve annesi oturdular. Devlet Hattın Seyf-ül Mülük'a 'Sen biraz bahçeyi dolaş' dedi, "Bedi'etül Cemal gelince ben sana haber veririm." Seyf-ül Mülük'u yanlarından ayrılıp bahçeyi dolaşmaya başladı. Devlet Hatun'un annesi ateş yandırdı. Devlet Hatunda ateşe buhur attı. Biraz sonra Bedi'etül Cemal annesi ile birlikte onların yanına geldiler. Devlet Hattın Bedi'etül Cemal'in koluna girip bahçeyi dolaşmaya çıktı. Anneleri de oturup dertleşmeye başladılar. Devlet Hatun Bedi'etül Cemal'e "Seyf'ül Mülük'un kendisine aşık olduğunu ve Mısır hükümdarı olduğunu, kendisinin uğrunda 40 bin asker kaybettiğini, bu uğurda bir çok maceralar geçirdikten sonra buralara kadar gelebildiğini anlattı.. Bedi'etül Cemal Devlet Hatun'a "Evet bacım iyi söylüyorsun ama ne de olsa o bir insanoğlu, ben ise bir periyim. Onunla evlenemem Hele annem hiç kabul etmez. dedi.. Devlet Hatun Bedi'etül Cemal'e Ben Seyf-ül Mülük'e seninle buluşması için söz verdim. Kendisi de bahçede dolaşiyor.Hiç olmazsa hatırım için bir defa onunla görüş dedi Bedi'etül Cemal Devlet Hatun'a hatırım için onu görüp konuşayım dedi Devlet Hatun'dan ayrılıp bahçeyi dolaşmaya yalnız başına devam etti. Dolaşırken Seyf-ül Mülük'u bir ağacın altında yatarken gördü. Bedi'etül Cemal de onu görür görmez aşık oldu. Seyf-ül Mülük'un yanına oturdu. Ve başını kaldırıp dizine koydu. Onun saçlarını okşamaya başladı. Seyf-ül Mülük gözünü açıp karşısında Bedi'etül Cemal'i görünce sevincinden bayıldı. Bedi'etül Cemal onu uyandırdı. Ve Kalk dedi' Bu gördüğün resim değildir. Ben hakikaten Bedi'etül Cemal'im. Seyf-ül Mülük uyanır uyanmaz hemen Bedi'etül Cemal'in boynuna sarıldı. Daha sonra bir müddet konuşup dertleştiler. Bedi'etül Cemal Seyf-ül Mülük'e bir beyaz mendil verdi. Al şu mendili koynunda sakla. Ben yarın sabah bir peri gönderip seni irem bağlarına getirtirim. Geldiğinde saraya gir annemin yanına çık. Annemle yüz yüze geldiğinde bu sana verdiğim mendili koynundan çıkarıp üç kere öp.

tekrar koynuna koy. Annem senin beni istediğini anlar. Beni sana vermez ve seni reddeder. O anda ben içeri girer bende seni istediğimi söylerim yine reddederse bu defa kendimi öldüreceğimi söylerim.O zaman razı olur, dedi.. Bu karar üzere birbirilerinden ayrılırlar, Bediet'ül Cemal annesinin yanına döner dönmez annesi ile kendi ülkeleri olan İrem bağlarına dönerler. Devlet Hatun da Seyf'ül Mülük'ün verdiği sözün yerine geldiğini görerek sevinir. Ertesi gün sabah olunca bir peri gelip Seyf'ül Mülük'ü alır ve onu hem bağlarına götürür. Seyf'ül Mülük, Bedi'etül Cemal'in söylediği gibi saraya girer ve onun annesinin huzuruna çıkar. Koynundaki mendili çıkarıp üç kere öper ve yine koynuna koyar. Bedi'etül Cemal'in annesi evet insanoğlu anladığıma göre kızımı istiyorsun. Hem cins olmadığımız için buna imkan yoktur. Törellerimiz buna müsaade etmez, dedi ve Seyf'ül Mülük'ü reddetti. O anda kız içeri girdi, Annesine “Anne dedi Ben de bu genci seviyorum, Eğer beni buna vermezsen kendimi öldürürüm Bedi'etül Cemal'in annesi kızının ciddi konuştuğunu anlayınca Seyf'ül Mülük'a “Peki oğlum” dedi “Sen bahçeye in biraz dinlen, ben oğullarımı çağırayım, Onlara danıştıktan sonra razı olurlarsa kızımı sana veririm.” Seyf'ül Mülük bahçeye indi ve bir ağacın altında oturarak dinlenmeye başladı. Bediet'ül Cemal'in annesi oğullarını çağırıp durumu anlattı, biraz tartıştıktan sonra, Beddi'etül Cemal'i Seyf'ül Mülük'e vermeyi kabul ettiler.

Şimdi yeniden hikâyemizin ortalarına döneceğiz.

Seyf-ül Mülük son olarak ayrıldığı ada da üfriti öldürüp, Devlet Hatun'u kurtardıktan sonra ölen üfritin babası olan üfritlerin hükümdarı iki üfriti görevlendirerek yer yüzünü dolaşmalarını ve oğlunun katilini bularak kendisine getirmelerini emretmiştir. İşte bu görevlendirilen iki üfrit bir çok ülkeyi dolaştıktan sonra tesadüfen periler padişahının bahçesinin üzerinden geçerken bahçede bir insanın oturduğunu görür görmez, yere inip insan kılığına girdiler. Pejmürde bir vaziyet alıp Seyf-ül Mülük'ün oturduğu ağacın altına geldiler. Kılıkları çok perişandı. Seyf-ül Mülük, bunları görür görmez niçin bu halde olduklarını ve burada ne aradıklarını sorunca, onlar su cevabı verdiler. Sorma kardesim, Bizi bir üfrit kaçırıp adasına götürüp sarayındaki zindanına hapsetmişti. Bir müddet zindanda kaldıktan sonra bir yolunu bulup zindandan çıktıktan sonra onu öldürülmüş olarak gördük. Sevindik ve dedik ki ancak bunu bir insan öldürmüş olabilir. İşte biz o insanı arıyoruz ki, ona bizi kurtardığı için

ölene kadar kölelik yapacağız.” Seyf-ül Mülük bu sözleri duyunca o üfriti ben öldürdüm dedi. Tam bu anda üfritler hemen eski hallerine dönüp Seyf-ül Mülük’ü alarak hükümdarları olan üfrite götürdüler. Bütün bu anlattıklarımız Bedi’etül Cemal’in annesinin oğulları ile konuştuğu anda olup bitmişti. Bedi’etül Cemal’in annesi ve kardeşleri bahçeye inip Seyf-ül Mülük’u bulamayınca biraz tereddütten sonra bu işi yapsa yapsa ancak üfritler yapar kanaatine vardılar. Bedi’etül Cemal’in annesi ecinnilere emredip üfritin sarayının etrafını sardılar. Anne kraliçe ifritlerin hükümdarına “Misafirimi sen kaçırdın. Onu bana ver. Eğer vermezsen seni helak ederim.” dedi. Çünkü ecinniler üfritlerden daha kuvvetliydi. Üfrit bunlara gücünün yetmeyeceğini anlayınca Seyf-ül Mülük’u ecinnilere teslim etti. Onlar da Seyf-ül Mülük’ü alıp hem bağlarına getirdiler.. Seyf-ül Mülük Bedi’etül Cemal ile evlendi. Daha sonrada Bedi’etül Cemal ile birlikte periler vasıtasıyla Serendib’e döndü., Devlet Hatun’u da kardeşi Said ile evlendirdi. Böylece Seyf-ül Mülük üç ülkenin hükümdarı olmuştu. Hem İrem Bağlarında, hem Hindistan’da hem de Mısır’da hükümdar kabul ediliyordu..

Birkaç ay geçtikten sonra annesi babası ve ülkesi aklına geldiğinde Seyf-ül Mülük kederlenip ağlamaya başladı. Bedi’etül Cemal, kocasının bu halini görünce kederlenme dedi, herhalde anneni, babanı ve vatanını özlemiştir. Dilersen hemen Mısır’a gidebiliriz. Seyf-ül Mülük, buna çok sevindi. Vatanına hemen dönmek istediğini söyledi. Bedi’etül Cemal “Öyle ise Said’le Devlet Hatun’u da çağır. dedi.. Onlar da gelince hepsi bir sedir üzerine oturdular. Bedi’etül Cemal iki peri çağırıp kendilerini bu sedirle beraber Mısır’a götürmelerini emretti, Periler sedirin altına girdi. Ve onları bir anda Mısır’da İskenderiye şehrine indirdiler, Mısır halkı Seyf-ül Mülük’ü görür görmez çok sevindiler. Seyf-ül Mülük’un babası da halen yaşıyordu ve o da oğlunun döndüğüne çok sevinmişti. Seyf-ül Mülük yeniden tahtına oturup halkını idareye başladı. Onlar yedi içti mirazlarına geçti. Siz de yiyip içip mirazınıza geçesiniz. Gökten üç elma düştü. Biri bana, biri hikayeyi anlatana (Söyleyene) biri de size...

BİTTİ

Urfa'dan Derlenen Atasözleri

Asil SÖYLER
Ali KAZAZ
Ergin OKUR
M. Emin BEYAZGÜL

- Tahta tahtıya uymassa mih (1) çaHimaz 2)
- Tavuh gider ziçi (3) de birabar gdtr
- Tavuhnan (4) kaz behse (5) girişHş tavığın... yırtırış
- Tavuh ta'vuhlığnan su içtimi havya bahar.
- Tazının tembel alanının ava gıdende işegi (6) gelir.
- Tekkiy bekliyen şorbiy (7) içer
- Tembele iş buyur siye ekil (8) öğretsn
- Temiz iş altı ayda biter.
- Temiz iş altı ayda çıkar,
- Terezinin tahtı var herşeyin bi vahtı var
- Terzi oldı birezi (9).
- Terezin eyibi (10) yüz üti eder düz.
- Tilki tilkiligini aynadna Çlğ (11) postı bazara çıkar
- Tilki vardır baş keser kurdın adı yernana çıkarış.
- Tilkiye demişler tavıh yayar mısın, demiş hangi (12) ern zden (i 3) geri kadırn.
- Toh acın halından ne aynar.
- Ulısın sözini tutmıyan ulıya ulıya öler,
- Ummadıh daş gelir yarar baş.
- Urfa'lı hep bi halli
- Utananrn Oiİ uşagi olmaz.
- Ürimesini bimeyen it sörisine getirir kurt.
- Üzi etnen (14) kesmezler,
- Üz (15) üzden utanır.
- Üz verme üzsiz edersen, aç korna hırhız (16) edersen
- Vahıtsız öten horızın başını çekeller.
- Var ev kerem evi.
- Var evi kerem evi yoğ evi verem evi,
- Varını veren utanmaz
- Varyıdır elem seni yariydir, yoğıdır külhan damı yeri ydir.
- Varyıdır elem (18) seni yariydir, yoğıdır sallahana (17) yeridir,
- Yağın eyyisi tulığın kılısındadır (29)
- Yağmur yağıyken kurbağa savarmuğa ne var.
- Yağmur yağıyken (19) su savarmuğa ne var.
- Yahudu filhez (20) ama Çiğ (21) eski defterlerik yuhlar (22)
- Yaşın yanında kuru da yanar.

- Yaşıyacak uşak pohından belli alır.
- Yaş kesen, baş kesen, daş kesen unmaz (23)
- Yatan için kuyruğuna basılmaz.
- Yavız hırhız ev sehebini haksız (24) çıhadır.
- Yavru kuşun ağızı böyiğ olur.
- yel kayadan ne aparır (25)
- Yetim hırhızlığa çıhanda, ay ahşamdan doğar.
- Yetim keyiren (26) çoğ olur, sıhmasını (27) geydiren yoğ olur,
- Yetimin ahı endirir şahı.
- Yetimin şeytanı yeddidir.
- Yetimin şeytanı yeddidir, avradınki yetimiş yeddi.
- ‘Yigit yigit deye candan edellern, zengin zengie deye maldan edeller (28)
- Yi yidir didar gör, yeme yidirme divar gör
- Yoldan kal yoldaştan kalrna
- Yuhı dişten evveldir.
- Zalimrn zulmana bahma ümrinn kıssalığdır.
- Zar yatarsa sende yac.
- Zar yatarsa sende yat, zar kaharsa sende kah (30)
- Zengine yana, yğına suvaş (31)
- Zenginiri malı zügirdin dilini yorar.
- Zeri (32) olanın zoru olur.
- Zora dağ daş dayanmaz.
- Zora dağlar dayanmaz.
- Zornan (33) güzelliğ olmaz.

Devamı de 22 Sahife

(1) Çivi (2) Çakılmaz (3) Pisliğı (4)Tavukla (5) Bahse (6) Çişi (7) Çorbayı (8) Akıl (9) Biraz (Bu atasözü bağcılıkta kullanılır) (10) Ayıbı (11) Anlatt ne kadar (12) Hangi (13) Emrinizden (14) Etle (15) Yüz, çehre (16) Hırsız (17) Salhane (18) Âlem, dünya, insanlar (19) Yağarken (20) İflas (21) Kadar (22) Yoklar (23)İflah olmaz (24) Haksız (25) Götürür (26) Kayıran (27) İçlik (28) Ederler (29) Yağ tulumu (30) Kalk (31) Sıvaş (32) Altın (33)Zorla

Urfa ağzında derlemiş olduğumuz atasözleri [Z] harfiyle sona ermiyor. Derlemelerimize devam etmemiz sonucu, atasözlerinin yayınlanması esnasında yeni-lerine de rastlamış bulunuyoruz. Bu bakımdan gelecek sayılarımızda bu yeni derlediğimiz sözler [Urfa Ağzından Derlenmiş Atasözlerine Ek] başlığı altında yayımlanmaya devam edeceğiz. Bu arada siz okuyucularımızın ışık tutucu eleştirilerinizi ve sizlerin de bu atasözlerine katkılarınızı bekliyoruz

HARRAN YAZI AİLESİ

Birçok okuyucularımız mektupla ve şahsi olarak dergimizden yazıları yayınlanan yazarlarımızı tanıma isteklerini bildiriyorlar. Biz de bu istekleri yerine getirmek için yazarlarımızı kısaca tanıtıyoruz:

BEDRİ ALPAY

16 Mayıs 1905 de Urfa'da doğdu. Numune mektebini bitirdikten sonra Kutbeddin Camii medresesine girdi, Müderrisi ölünce tahsilini tamamlamadan memuriyete başladı. 18 yaşında Bidayet Mahkemesi zabıt kâtipliği, iki yıl sonra da 1927 de askere gidinceye kadar Belediye muhasipliği yaptı. Aynı görevi askerden sonra altı ay daha sürdürdü. Sonra ticaret hayatına atıldı. 1946 da İzmir'e, 1953 de İstanbul'a nakletti. 1963 de Urfa'ya dönerek 10 yıl Urfa Toprak Su teşkilatında çalıştı, Yaş haddi dolayısıyla ayrıldı. Bu hizmetlerden sonra kendisine bir emekli maaşı bile bağlanmamıştır.

Daha küçük yaşta bilim ve kültüre hizmet çalışmasına başlamıştır. Bugün 75 yaşında olmasına rağmen büyük bir şevkle ilmi çalışmalarına devam etmektedir. Birçok konularda kitaplık çapta çalışmaları vardır. Bunları aşağıda sıralıyoruz:

- 1- Büyük bir cilt halinde "Urfa Şairleri" halen dergimizde tefrika edilmektedir,
- 2- Manilerimiz
- 3- Kurtuluş (Urfa kurtuluş savaşını anlatan bir piyes)
- 4- Urfa kitabeleri
- 5- Urfa da yetişen bilginler
- 6- Urfa tarihi
- 7- Peygamberler ve Veliler yurdu Urfa
- 8- Yarım Asır Urfa' da çıkan gazetelerde, ayrıca birçok İslami dergilerde ve bir ansiklopedide sayısız yazıları çıkmıştır.
- 9- Yayla Çiçeği, Ocakların Çocuğu, Aşk ve Zafer, Aşk ve Din, Kurtuluş ve Kara Mahmut adlı romanları yazmıştır.

Kendi yazdığı şiirleri ise bir mecmua miktarındadır.

CEMİL CAHİT GÜZELBEY

25.2. 1908 de Gaziantep'te doğdu, Kuleli Askeri Lisesi ve Ankara Hukuk Fakültesi'nde okudu.

Savcılık, Hakimlik ve Avukatlık yaptı. 1974 de isteğiyle emekli oldu.

Bir aralık arkadaşlarıyla GAZIYURT adlı bir gazete çıkardı, Folklor üzerine sayısız, araştırma ve derlemeleri yayımlandı. Hemen her folklor dergisinde ve TFA dergisinde birçok yazı ve şiirleri çıktı.

Ulusal ve uluslar arası folklor kongre ve seminerlerine katıldı. Bildiriler sundu.

Halen çalışmaları sürmekte ve yayına hazırlanmakta

Yayınlanmış araştırmaları

1- Ulusal kurtuluş savaşında Kilis (1975)

2- Gaziantep Şer'i mahkeme sicilleri. Fasikül I. 1966

3 Gaziantep Şer'i mahkeme sicilleri. Fasikül II. 1966

4. Gaziantep Şer'i mahkeme sicilleri. Fasikül III. 1966

5- Gaziantep Şer'i mahkeme sicillerinden örnekler (H. Yetkin'le birlikte). 1970

6- Gaziantep Folklorundan Notlar 1959

7- Gaziantep Evliyalari. 1964

NOT: Dergi ve gazetelerde yayınlanan yazıları çok geniş bir yer tutacağından isimlerini yazmadık. Okuyucularımızdan ve yazarımızdan özür dileriz.

MEHMET ATILLA MARAŞ

1946 yılında Urfa'da doğdu. 1966 da Urfa Lisesini, 1971'de Erzurum Ziraat Fakültesi'ni bitirdi. Antalya Aksu öğretmen Lisesi'nde tarım öğretmenliği yaptı. Öğretmenlikten ayrıлып, Devlet Su işleri ve Teknik Ziraat Müdürlüğü'nde çalıştı. Sonra T. Z. D. K. Urfa Bölge Müdürlüğü yaptı. Halen Aydın'da görev yapmaktadır.

Şiire 1964'te başlayan Mehmet Atilla Maraş, üç arkadaşıyla BALIKLI GÖL dergisini çıkardı (1966, 6 sayı). ADIMLAR aylık sanat dergisinin yönetimine katıldı. (Erzurum, 24 sayı). Birçok dergi ve gazetede şiir, makale, fikir yazıları yayımlandı.

Çok sevilen ANEY şiiriyle Urfa'yı ve anaları çok güzel dile getirdiğinden; bu şiir birçok gün ve toplantıların sembolü olmuştur.

DOĞUDAN BATIDAN ORTADOĞUDAN adlı şiir kitabı vardır.

